

ŻYCIE EWANGELIĄ

PRZEGLĄD

Bóg działa, realizując swoje pragnienie przyciągania ludzi do Niego. Pozyskuje uczniów, którzy stają się narzędziami służby głoszącymi Jego łaskę światu. Ta intencja jasno została wyrażona w Tt 2,11-14: „Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi, nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzeźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który dał samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach”.

W tej lekcji przyjrzymy się miłości Boga, na której oparty jest cały plan zbawienia. Wyczuwamy współczucie Jezusa dla cierpiącej ludzkości, wśród której żył i działał. Każdy z nas należy do tej cierpiącej ludzkości. Wiemy, że kiedy wyznajemy naszą upadłość i okazujemy skruchę, doświadczamy Bożej łaskowości. Wówczas doznajemy przemiany - zmieniamy się i zmienia się nasz sposób życia. Dzięki łasce okazanej nam przez Boga jesteśmy motywowani, wyposażani w moc, uzdalniani przez Boga, by nie potępiać innych, ale okazywać Jego ofiarną miłość i łaskawość upadłym ludziom. Ta miłość będzie się przejawiać w naszym życiu zgodnym z wieczną ewangelią w słowie i czynie we wszystkich naszych relacjach z ludźmi, bez względu na ich narodowość, rasę czy pochodzenie społeczne.

CEL NAUCZYCIELA

Zbadanie wraz z uczestnikami lekcji głębsze znaczenie tych znanych, mocnych i odradzających prawd wiary.

KOMENTARZ

Tekst biblijny: Przynieś na lekcję obraz lub model ludzkiego ciała. Zapytaj uczestników lekcji: Co to znaczy być człowiekiem?

Przeczytaj Rdz 1,26. Przeanalizuj, co znaczy być stworzonym na obraz Boga (zob. lekcja 1).

„Kiedy Adam został stworzony przez Boga, *fizyczne, umysłowe i duchowe cechy upodabniały go do Stwórcy*” (Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 2010, wyd. 2, s. 10). Obraz Boga w człowieku uległ zatarciu wskutek grzechu. Tak więc celem odkupienia jest odrodzenie obrazu Boga w człowieku.

Od początku istnienia grzechu na ziemi aż do dzisiaj lud Boży jest powołany do głoszenia łaski Chrystusa ukazanej w ewangelii przez współdziałanie z Nim w fizycznym, umysłowym i duchowym odrodzeniu ludzkości. Jak to bosko-ludzkie współdziałanie dla odrodzenia przejawia się w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego? Oto jeden z przykładów. Kościół prowadzi blisko 500 szpitali, sanatoriów, klinik i przychodni lekarskich, nie licząc domów opieki, domów dziecka itd. Na całym świecie działa 8539 adwentystycznych placówek edukacyjnych - od szkoły podstawowej do uniwersytetów - wywierających wpływ na społeczeństwa (na podstawie *General Conference Department of Education World Statistics*, grudzień 2017). Ponadto także zbory adwentystyczne przyczyniają się do odrodzenia człowieka. Jednak „Kościół często przyjmuje niebiblijną koncepcję pozostawiając działanie dla fizycznego odrodzenia ludzi jedynie profesjonalistom medycznym, umysłowe odrodzenie - edukatorom, a duchowe odrodzenie - pastorom i ewangelistom. Może się to wydawać wygodne, ale jest niebiblijne, gdyż człowieka nie można rozdzielić na trzy części. Człowiek jest nierozdzielalną całością” (Rudi Maier, *Working With the Poor: Selected Passages from Ellen G. White on Social Responsibility*, Berrien Springs 2007, s. 2).

Jeśli nasze zbory nie głoszą pełnej „ewangelii Chrystusa” (Rz 15,19) w całościowy sposób - odnosząc się do fizycznych, umysłowych i duchowych (w tym społecznych) wymiarów człowieczeństwa - nasze głoszenie ewangelii nie będzie skuteczne. Naszą misją jest nie tylko ratowanie dusz przez głoszenie ewangelii, ale ratowanie ludzi w sposób całościowy.

Narysuj trzy kolumny na tablicy lub kartce i zatytułuj je: fizyczny, umysłowy, duchowy. Poproś uczestników lekcji, by zastanowili się, jak wasz zbor służy miejscowemu społeczeństwu w każdym z tych aspektów. Wpisz podane sposoby w odpowiednich kolumnach. Omów, co można poprawić.

Ilustracja: W nowojorskim metrze ktoś napisał farbą na ścianie: „Bóg żyje! Po prostu nie chce się do niczego mieszać...” (<https://soundfaith.com/sermons/113763-john-2019-31-scars-that-heal-jubilee>). Czasami wobec bolesnych doświadczeń jesteśmy kuszeni, by zastanawiać się, czy Boga obchodzi nasza rozpacz i ból. Zapytaj uczestników lekcji: Skoro Bóg pragnie więzi z każdym z nas osobiście i jednakowo kocha wszystkich ludzi na świecie (J 3,16), jak dostrzegasz Jego miłość do ciebie i Jego troskę o twoje potrzeby? Jak Bóg posługuje się tobą, by okazywać swoją miłość i troskę o innych?

Zastanówcie się nad następującym napomnieniem dla ludu Bożego wzywającym do zaangażowania: „Jeśli w praktyce nie poświęcamy się dla dobra innych — czy to w gronie rodziny, czy wśród sąsiadów, w Kościele czy wszędzie tam, gdzie się znajdujemy — to bez względu na wyznanie, nie jesteśmy prawdziwymi chrześcijanami” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 374).

Tekst biblijny: Uczniowie Jezusa oczekiwali, że Jezus jako Mesjasz uwolni Izraelitów od rzymskiej okupacji oraz sprowadzi sąd i potępienie na ich wrogów.

Jednak w J 3,16 Jezus zaprzecza temu błędnemu myśleniu. Ukazuje miłość Boga do upadłego świata. Bóg dał swego jedyne Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale odziedziczył życie wieczne. Następnie w wersecie 17 Jezus wyjaśnił, że Jego celem podczas Jego *pierwszego przyjścia* nie było przyniesienie potępienia i sądu, ale zbawienia. Zanim Jezus przyjdzie jako Sędzia, przyszedł jako Zbawiciel.

Przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezus dokonał odkupienia z grzechu, aby cała ludzkość miała wybór między śmiercią a wiecznym życiem. Z tego wyboru ludzie zdadzą sprawę w dniu powtórnego przyjścia Jezusa. Przeczytaj Tes 1,6-8.

Jak życie misją Chrystusa wypełnioną podczas Jego pierwszego przyjścia przygotowuje świat na Jego powtórne przyjście? Jak swoimi słowami i czynami możemy w zrównoważony sposób głosić prawdy związane zarówno z jego pierwszym przyjściem, jak i powtórny przyjsciem?

Tekst biblijny: W Ef 2,1-11 czytamy przypomnienie dla ludu Bożego, iż jako upadli ludzie byliśmy martwi w naszych upadkach i grzechach. Ale w swej wielkiej miłości i łasce Bóg ożywił nas przez Chrystusa i pojednał ze sobą samym (zob. także 2 Kor 5,17-18).

Podobne przesłanie jest zawarte w Ez 37,1-10. Bóg wzywa suche kości swojego upadłego ludu, by były gotowe na ożywienie. W wersecie 6 widzimy, że Bóg wykonuje swoje dzieło oblekając kości ścięgnami, mięśniami i skórą, a następnie tchnie na nie, by powołać je do życia. Jaka duchowa lekcja dotycząca duchowego ożywienia jest zawarta w tym procesie ożywienia martwych kości?

Łaska boża niosąca nowe życie upadłemu ludowi Bożemu jest udzielona w dwóch celach, jak opisuje apostoł Paweł w Ef 2,7.10.

Nasze ożywienie i zbawienie nie wystarczy. Zostaliśmy zbawieni „do dobrych uczynków (...) abyśmy w nich chodzili” (Ef 2,10). Choć nie jesteśmy zbawieni przez dobre uczynki (Ef 2,9), to jednak jako zbawieni mamy coś do zrobienia. Ryzyko legalizmu nie powinno nas powstrzymywać przed pełnieniem dobrych uczynków. Głębokie zrozumienie łaski Bożej skłania nas od pełnienia dobrych uczynków w odpowiedzi na działanie Boga dla nas i w partnerstwie z Nim. Wszystko, co czynimy, musi być postrzegane przez pryzmat krzyża Chrystusa. Nie działamy po to, by być zbawieni, ale dlatego, że zostaliśmy zbawieni.

Do omówienia w klasie: Jak fakt, iż jesteś zbawiony, wpływa na społeczeństwo, w którym żyjesz?

Ilustracja: Ewangelia jest nie tylko „ewangelią wieczną” (Ap 14,6), obowiązującą zawsze i we wszystkich czasach, ale także ewangelią „powszechną” dla całej ludzkości (zob. J 3,16). *Wszyscy*, którzy

przyjmą Jezusa, są zbawieni (zob. także J 1,12), a Bóg miłuje także *wszystkich*, którzy Go nie przyjęli. Zapytaj uczestników lekcji, jakie jeszcze mogą wskazać wersety uwzględniające „wszystkich” ludzi.

Na pewno pamiętasz pieśń często śpiewaną przez dzieci w szkole sobotniej - „Wiem, że Jezus kocha mnie”. W świetle głębszego zrozumienia ewangelii być może powinniśmy dodać do tej pieśni jeszcze jedną zwrotkę zaczynającą się słowami „Wiem, że Jezus kocha *ich*”, odnoszącymi się do wszystkich ludzi. Kiedy rozumiemy, że miłość Boga obejmuje wszystkich, nawet tych, których niełatwo kochać, uzyskujemy szersze spojrzenie na wielkość miłości Boga. Miłość Jezusa do całej ludzkości wymagałaby dopisania jeszcze jednej zwrotki: „Wiem, że Jezus kocha *nas*”.

To nastawienie umysłu otwarte na wszystkich ludzi mogłoby nas skłonić do dopisania kolejnych zwrotek do wielu innych pieśni, tak byśmy odnosili je nie tylko do samych siebie, ale do wszystkich ludzi. Zapytaj uczestników lekcji, do jakich jeszcze pieśni dopisałiby zwrotki wskazujące na powszechny zasięg ewangelii. Jeśli to możliwe, na zakończenie lekcji zaśpiewajcie razem jedną z takich zwrotek.

Tekst biblijny: Przeczytajcie słowa Pawła o pojednaniu zapisane w 2 Kor 5,14-21: „Bo miłość Chrystusowa ogarnia nas, którzy doszliśmy do tego przekonania, że jeden za wszystkich umarł; a zatem wszyscy umarli; a umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie dla siebie samych żyli, lecz dla tego, który za nich umarł i został wzbudzony. Dlatego już odtąd nikogo nie znamy według ciała; a jeśli znaleźliśmy Chrystusa według ciała, to teraz już nie znamy. Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania, to znaczy, że Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania. Dlatego w miejsce Chrystusa poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa prosimy: Pojednajcie się z Bogiem. On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą”.

Ewangelia działa przełamując mury społecznych podziałów. Niesie także pojednanie nie tylko między Bogiem i ludźmi, ale także między ludźmi. Jak ta prawda ma się do nas? Co Paweł ma na myśli, mówiąc, że mamy żyć nie dla siebie? Co to znaczy być przedstawicielem Chrystusa? Dlaczego najpierw musimy się stać nowym stworzeniem?

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Całościowa biblijna sprawiedliwość jest ważnym elementem ewangelii i jej głoszenia. Głoszenie ewangelii może być połączone z demonstrowaniem jej i życiem zgodnie z nią, a nie jedynie ograniczać się do werbalnego przekazu. Można to czynić najskuteczniej całościową metodą Chrystusa, która przynosi „pożądane wyniki” (Zob. Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. 6, s. 94). Na każdym etapie stosowania tej metody możemy doświadczyć jej skuteczności. Ważne jest w niej nie tylko ostatnie ogniwo, ale także każde pośrednie ogniwo mają istotne znaczenie.

Do omówienia w klasie: Kiedy staramy się pomagać bliźnim, dlaczego ważne jest, byśmy dawali im okazję do pójścia za Jezusem? A może sama służba społeczna wystarczy? Dlaczego tak albo dlaczego nie? Zastanawiając się nad odpowiedzią, rozważ następującą myśl: Kiedy ludzie przyjmują Jezusa, On udziela im mocy do pozytywnych i trwałych zmian w ich życiu. W rzeczy samej, ewangelia budzi w nawróconym sercu silne impulsy skłaniające do reformy społecznej. Ale takie impulsy muszą wypływać z autentycznej więzi z Jezusem Chrystusem - więzi, w której Jego miłość trwa w nas, a my trwamy w Nim. Zjednoczeni w ten sposób jak gałązki z Krzewem (J 15,5-7) możemy starać się uczynić lepszym życie innych ludzi i prowadzić ich do Jezusa, a nasze wysiłki będą przynosić wiele owocu. „Najsilniejszym argumentem na rzecz ewangelii jest miłujący i dający się miłować chrześcijanin” (Ellen G. White, *Counsels on Sabbath School Work*, s. 100).

Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli o swoich doświadczeniach związanych z prowadzeniem do Jezusa ludzi, którym służyli. Jak powinniśmy traktować ludzi, którzy dotąd nie przyjęli Jezusa? Dlaczego ważne jest, by służyć ludziom bez względu na wszystko, jedynie dlatego, że potrzebują pomocy?